

Anmeldelse

Koncert med PS Swingband

- endnu et musikalsk pletsrud i Sea Side Jazz Club

Efter et godt måltid mad og med en hyggelig stemning ved bordene blev den lune danske sommeraften straks ved koncertens begyndelse ændret til noget, der mindede om det spændende jazzmiljø, der fandtes i Frankrig sidst i 1930-erne og under 2. Verdenskrig, hvor swingjazzen var præget af violinisten Stéphane Grapelli og guitaristen Django Reinhardt i orkestret "Quintette du Hot-Club de France".

I kraft af PS Swingbands autentiske jazz fra denne periode leverede Per Sørensen (orkesterleder, rytmeguitar, sang), Esben Kjær (violin og sang), Kim Mouritsen (guitar) og Torben Nickelsen (kontrabas og ukulele) med deres virtuositet og spilleglæde en koncert, der gjorde de gamle numre levende og aktuelle på højde med de musikalske forbilleder. Her var underholdning med musik fra øverste hylde, krydret med jazzhistoriske introduktioner fra Per Sørensen før hvert nummer - inklusive hyggelige kommentarer fra de øvrige musikere.

I koncerten indgik klassiske Reinhardt-numre som "Tears", "Exactly like You", "Nuages" og "Swing Guitar", "You're Driving Me Crazy" og "Nagasaki" hvor Kjær og Mouritsen leverede spændende og udfordrende soli. Vi hørte også en intens og kraftfuld udgave af "Limehouse Blues" med chase mellem Kjær og Mouritsen. "I am a Melancoly Baby" – et elegant swingnummer komponeret i 1912, blev sunget af Esben Kjær og med flot solospil af Mouritsen og ikke mindst en spændende violinsolo helt uden akkompagnement (soloen mindede om en kadence i den klassiske musik). Det var swingjazz af højeste karat understøttet på bedste vis af en velsmurt rytmegruppe med bas og rytmeguitar.

Så fulgte numre som "Dinah", "It don't Mean a Thing" og "Sweet Sue" med samme høje kvalitet.

"In the Shade of the Old Apple Tree" – et nummer, der blev kendt i en udgave med Louis Armstrong og Mills Brothers blev sunget af Per Sørensen og med de øvrige musikere som juhukor.

I en hurtig udgave af "Shine", også sunget af Per Sørensen, fik vi endnu engang spændende soli fra Kjær og Mouritsen og ikke mindst en bassolo fra Nickelsen.

Tredje sæt startede med "Tango Jalousi" – den verdenskendte melodi komponeret af danskeren Jacob Gade i 1925. Her gik Esben Kjær rundt nede i salen og kurtiserede udvalgte damer med sin inciterende violin.

Senere bliver nummeret til "rigtig" jazz a la "The Sheik of Araby". Det udløste stort bifald fra publikum.

Efter en "tårepersende introduktion" fra Per Sørensen fik vi Judy Garland nummeret "Some where over The Rainbow" i en swingende udgave med flot solospil af Torben Nickelsen, og senere "I Wish I could Shimmy like my Sister Kate" med Torben Nickelsens sang og spil på ukulele – nu med Esben Kjær ved bassen. To eksempler på, at selv banale popsange kan blive til god, swingende jazz.

Den ukrainske sang "Sorte øjne" og introduktionen hertil, satte tanker i gang om den aktuelle krig mellem Rusland og Ukraine sat i relation til 2. Verdenskrig, hvor swingmusikken blomstrede.

Nummeret, som afsluttede den spændende koncert, var Svend Asmussens kendingsmelodi "June Night" smukt spillet af Esben Kjær.

På trods af, at Finn Amorsen kunne fortælle, at Swingbandet havde gæstet Sea Side Jazz Club otte gange tidligere, og Per Sørensen tidligere havde oplyst, at de fire musikere indtil nu havde spillet sammen i 30 år viste orkestret, at det stadig er præget af den spontane spilleglæde, der så at sige er indbygget i netop denne gren af swingmusikken.

Så endnu en flot koncert i Sea Side Jazz Club med et sprudlende swingband, der virkelig forstod at fange det oplagte publikum i salen.

Mogens Lerbech.